

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe

ȘINCARIUC Denis XXXXX *născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX, la evidență
pe XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.06.2019-09.12.2019;

Instanța de apel: 03.02.2020-28.07.2021;

Instanța de recurs: 06.10.2021- 17.11.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Central, din 09 decembrie 2019, Șincariuc Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 145 alin. (2) lit. a), b), j) Cod penal, la 15 ani închisoare;
- art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsă definitivă, sub formă de închisoare pe termen de 16 ani cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Ștefan Țeaceslav și s-a încasat de la inculpat în beneficiul acestuia suma de 23.414 lei cu titlu de prejudiciu material și 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost admisă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, încasându-se de la Șincariuc Denis, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 47.316 lei, suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Șincariuc Denis acționând în mod intenționat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de omor, în sensul lipșirii ilegale și intenționate de viață a unei persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din interes material, cunoscând despre faptul că vecinul său Țurcanu Grigore din XXXXX, dispune de mijloace financiare, în noaptea din 09.03.2019 spre 10.03.2019, a pătruns în domiciliul lui Țurcanu Grigore, amplasat în XXXXX, și cu o deosebită cruzime, i-a aplicat lui Țurcanu Grigore peste diferite părți ale corpului, capului, multiple lovituri cu mâinile, picioarele, precum și cu un obiect nestabil de organul de urmărire penală, cauzându-i lui Țurcanu Grigore, multiple leziuni corporale.

Ulterior, continuând acțiunile sale criminale îndreptate spre comiterii unei infracțiuni de omor premeditat din interes material, cu o deosebită cruzime, cu un șiret de la pantalonii săi, avut la îndemână, l-a sugrumat pe Țurcanu Grigore, provocându-i asfixie mecanică care a și condiționat moartea lui Țurcanu Grigore. După aceasta Șincariuc Denis XXXXX a sustras mijloace bănești aflate în domiciliul lui Țurcanu Grigore în mărime de 1000 lei și s-a eschivat de la fața locului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910C0166 din 16.04.2019, moartea lui Țurcanu Grigore a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin strangulare, ce se confirmă prin prezenta: șanțului de strangulare vital, în 1/3 superioară a gâtului, unic, continuu, orizontal, hemoragiilor difuze în țesuturile moi, în focare mici, hemoragiilor în manșon de-a lungul arterelor carotide (semnul Martin), cât și a semnelor general asfictice și rezultatul analizei histologice. La examinarea cadavrului lui Țurcanu Grigore s-au mai depistat o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată cu plăgi contuze a regiunii pielose a capului, frunții pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi ale capului, hematom subdural al regiunii occipitale pe stânga; echimoze și excoriații pe față; hemoragii în mucoasa buzelor și plagă contuză; fractura coastei 2 și 7 pe stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente. Leziunile sus-menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), și condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Conform cercetării histologice leziunile corporale medii și asfixia mecanică au fost produse într-o perioadă scurtă de timp unele față de altele, cu cca 30-40 minute-1 oră până la deces.

Tot, Șincariuc Denis acționând în mod intenționat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu o deosebită cruzime, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din interes material, cunoscând despre faptul că vecinul său Țurcanu Grigore din XXXXX, dispune de mijloace financiare, în noaptea din 09.03.2019 spre 10.03.2019, a pătruns în domiciliul lui Țurcanu Grigore amplasat în XXXXX, și cu o deosebită cruzime, i-a aplicat lui Țurcanu Grigore peste diferite părți ale corpului, capului, multiple lovituri cu mâinile, picioarele, precum și cu un obiect nestabil de organul de urmărire penală, cauzându-i lui Țurcanu Grigore, multiple leziuni corporale.

Ulterior, continuând acțiunile sale criminale îndreptate spre comiterii unei infracțiuni de omor premeditat din interes material, cu o deosebită cruzime, cu un șiret de la pantalonii săi, avut la îndemână, l-a sugrumat pe Țurcanu Grigore, provocând asfixia mecanică, care a și condiționat moartea lui Țurcan Grigore. După aceasta Șincariuc Denis, de pe garnitura patului de lemn din dormitor, a sustras mijloace bănești aflate în domiciliul lui Țurcan Grigore în mărime de 1000 lei și s-a eschivat de la fața locului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.201910C0166 din 16.04.2019, moartea lui Țurcan Grigore a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin strangulare, ce se confirmă prin prezența: șanțului de strangulare vital, în 1/3 superioară a gâtului, unic, continuu, orizontal, hemoragiilor difuze în țesuturile moi, în focare mici, hemoragiilor în manșon de-a lungul arterelor carotide (semnul Martin), cât și a semnelor general asfictice și rezultatul analizei histologice. La examinarea cadavrului lui Țurcan Grigore sau mai depistat o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată cu plăgi conteze a regiunii pielose a capului, frunții pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi ale capului, hematom subdural al regiunii occipitale pe stânga; echimoze și excoriații pe față; hemoragii în mucoasa buzelor și plagă contuză; fractura coastei 2 și 7 pe stânga cu hemoragii în țesuturile moi adiacente. Leziunile sus-menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), și condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Conform cercetării histologice leziunile corporale medii și asfixia mecanică au fost produse într-o perioadă scurtă de timp unele față de altele, cu cca 30-40 minute - 1 oră până la deces.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apeluri de către inculpat și avocatului Janu Anatolie în interesul inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți.

3.1. Inculpatul a invocat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei. În motivarea cererii de apel a invocat că la emiterea sentinței de către instanța de fond au fost încălcate drepturile sale, iar cauza penală a fost fabricată de către procurorul mun. Bălți. A specificat, că de către el au fost depuse mai multe plângeri la Procuratură și Procuratura Generală, însă nu au fost întreprinse careva acțiuni pe faptul dat. A menționat că în ședințele de judecată au fost citați câțiva martori, care nu au dat declarații împotriva lui, cel mai important fiind martorul Razlog Eric, care la fel în cadrul cauzei penale a depus declarații în favoarea lui, precum că el nu a comis infracțiunea imputată, el nu a omorât pe nimeni, astfel incorect a fost condamnat la 16 ani închisoare.

3.2 La fel, la data de 28.01.2020 sentința a fost contestată cu apel și de către avocatul Janu Anatolie în interesul inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

În motivarea apelului a invocat ilegalitatea și netemeinicia sentinței pronunțate, inclusiv și caracterul neargumentat al acesteia în sensul aducerii învinuirii, menționând, că fiind audiat în ședință de judecată, inculpatul vina nu a recunoscut. Instanța de fond nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, nici măcar nu le-a menționat în sentința atacată.

Instanța de fond nu a apreciat just probele pe cauza dată, care sunt suficiente, pertinente și coroborează între ele, și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea, deoarece s-a aflat cu totul în alt loc, și anume la el acasă. Faptul dat nu a fost combătut prin nici o probă anexată la dosar, precum și prin nici un martor ocular.

La fel, apelantul a indicat că nu este clar cum și în baza căror declarații concrete instanța a ajuns la concluzia sa neîntemeiată că ”...*vinovăția lui Șincariuc Denis este dovedită prin declarațiile martorilor*” . Menționează, că nici unul din acești martori ai acuzării nu a relatat instanței nimic, prin ce aceasta ar putea identifica făptuitorul real al crimei săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, apelurile inculpatului și a avocatului Janu Anatolie în interesul inculpatului au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

În temeiul art. 385 Cod de procedură penală pentru încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO, s-a redus lui Șincariuc Deneis pedeapsa închisorii cu 526 zile, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în instanța de apel, a stabilit starea de fapt și just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), j) și 188 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Astfel, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor s-a confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.03.2019, în cadrul cercetării, fiind ridicate un pachet negru din polietilenă în care se află o scurtă de culoare albastră cu pete brune asemănătoare cu sângele și o pereche de adidași bărbătești de culoare albă ”Puma” cu pete brune asemănătoare cu sângele, bunuri ce aparțin inculpatului, locul aflării acestor bunuri fiind indicat de ultimul.

Declarațiile martorului Răzlog Eric coroborează cu raportul de expertiză judiciară nr. 20190500103 din 05.04.2019 a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delictive, prin care s-a constatat: ”pe scurta pentru bărbați, ridicată din malul lacului orășenesc și pe adidasul stâng, ridicat dintr-o clădire părăsită pe malul lacului la data de 14.03.2019 au fost depistate pete de sânge de om, care după apartenența de grupă Abeta/A(II) cu ”H” asociat se aseamănă cu sângele victimei Țurcanu Grigore. Sângele pe aceste obiecte de cercetare a putut proveni de la pătimitul Țurcanu Grigore sau altă persoană ce are grupa de sânge analogică. Pe adidasul drept pete asemănătoare cu cele de sânge nu au fost găsite” (f.d.118-120).

Nu s-a reținut argumentul apărătorului cu privire la faptul că instanța de fond ar fi făcut constatări ilegale în partea descriptivă a sentinței pe care o începe cu constatarea vinovăției inculpatului, ceea ce nu corespunde normelor de procedură penală, urmând a fi descrise mai întâi probele și circumstanțele cauzei apoi apreciate din punct de vedere juridic, or, potrivit prevederilor art. 394 Cod de procedură penală (1) Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

La fel este neconsistent argumentul apărării cu privire la faptul că instanța nu a argumentat obiectiv, complet și legal probele administrate la dosar de către acuzare, iar probele apărării nefiind acceptate, or, potrivit materialelor cauzei și proceselor-verbale ale ședințelor de judecată se atestă faptul neîncălcării drepturilor participanților la proces de a prezenta probe în susținerea poziției lor, totodată, la caz, instanța de apel a atestat o analiză amplă și obiectivă a tuturor probelor prezentate cu aprecierea lor corespunzătoare, iar invocarea apărării fiind apreciată ca fiind dezacordul acestuia cu soluția adoptată pe caz în detrimentul clientului său.

Cu referire la dezacordul apelantului cu declarațiile martorilor audiați la caz, prin care a fost confirmată vinovăția inculpatului, instanța de apel a declarat că aceștia au fost audiați potrivit regulilor de audiere a martorilor, sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală ce survine pentru darea declarațiilor false sau pentru refuz de a da declarații, iar la caz nu este o care-va informație cu privire la constatarea faptului dării declarațiilor false.

Privitor la motivul indicat că, declarațiile martorului Razloga Eric corespund adevărului, iar de către instanța de judecată acestea au fost ignorate, instanța de apel a invocat că au fost apreciate în coroborare cu celelalte probe și materiale ale cauzei, și s-a apreciat de instanța de fond, că acesta parțial a schimbat declarațiile sale în cadrul ședinței de judecată în raport cu cele date la urmărirea penală, la cererea inculpatului și în interesele acestuia cu scop de a-i facilita situația și a luat în considerație declarațiile acestuia făcute în cadrul urmăririi penale, declarațiile date la urmărirea penală fiind susținute prin probe administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de judecată, probe care coroborează între ele.

Ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal. Astfel, s-a ținut cont de gravitatea și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal fac parte din categoria celor excepțional de grave și grave, forma vinovăției - intenția, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia care nu a recunoscut vinovăția, nu s-a căut de cele comise, anterior a fost condamnat, nu dispune de loc permanent de trai, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă soluția instanței de fond că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, corect fiind aplicate și prevederile art. 84 Cod penal precum și tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa inculpatul.

Cu referire la cererea inculpatului depusă în ordinea prevăzută de art. 385 Cod procedură penală, ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art. 3 CEDO, s-a reținut că în plângerea înaintată a fost invocat aflarea sa pe parcursul unei perioade de timp în Penitenciarul nr. 11 Bălți. Potrivit dosarului personal și informației accesate de pe portalul ANP-lui, s-a indicat că Șincariuc a fost și este deținut doar în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 19.03.2019 până la 28.07.2021, ceea ce constituie în total 867 zile de deținere. Totodată, în cazul aplicării față de Șincariuc Denis a prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, termenul de pedeapsă rămas neexecutat (reieșind din termenul de 16 ani aplicat prin sentința judecătorească Bălți sediul Central din 02.12.2019), la data de 28.07.2021, constituie 4976 zile, totodată, Șincariuc Denis nu dispune de reduceri din termenul de pedeapsă care pot fi luate în calcul.

Astfel, instanța a considerat că dificultățile cu care s-a confruntat Șincariuc Denis pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit, ce ține de încălcarea normelor spațiului locativ și supraaglomerării celulelor în care s-a deținut au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Reieșind din stipulările legale susmenționate, reducerea pedepsei s-a efectuat doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu ispășire în Penitenciare, având în vedere prevederile legale, prevăzute de art. 175 alin. (2), 185 și 186 Cod de procedură penală și care indică faptul, că privarea de libertate, ca măsură preventivă sub forma arestării preventive, poate fi aplicată doar față de o persoană, în privința căreia încă n-a fost pronunțată o sentință (în prima instanță, sau o decizie (în instanța de apel) de condamnare la închisoare cu executare în Penitenciare și această măsură preventivă se alege în corespundere cu prevederile art. 5 alin. (3) lit. c) al CEDO, și nu art. 5 alin. (3) lit. a) CEDO.

Reieșind din prevederile legale, Șincariuc Denis s-a aflat în condiții precare de detenție pe o perioadă de 263 zile în calitate de prevenit, și s-a dispus calcularea termenului pedepsei începând cu data de 28.07.2021 cu includerea în termenul pedepsei a duratei ținerii în stare de arest de la de la 14.03.2019 până la 28.07.2021 cu admiterea cererii condamnatului în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și reducerea pedepsei cu 526 zile, calculând două zile închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Totodată, instanța de apel a conchis că deținerea sub arest a lui Șincariuc Denis, după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciar,

adică după 09.12.2019 și până la 28.07.2021, nu constituie măsură preventivă - arestarea preventivă, în sensul art. 185 Cod de procedură penală și art. 5 alin. (1) lit. c) CEDO, dar executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art. 5 alin. (1) lit. a) CEDO și astfel, Șincariuc Denis, în caz că consideră că și după 28.07.2021 i-au fost încălcate drepturile sale privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, ar putea să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, care poate adopta o hotărâre, conform prevederilor art. 473⁴ alin. (4) și alin. (5) Cod de procedură penală, or, dânsul deja execută o pedeapsă privativă de libertate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul vina nu a recunoscut, menționând că în ziua și ora incriminate acesta s-a aflat în alt loc decât cel unde a fost săvârșită infracțiunea.

Instanța de apel critică argumentele aduse în susținerea apărării lui Șincariuc Denis, dar această critica pare a fi una formală și declarativă, or, este și firesc lucru când inculpatul nerecunoscând vinovăția pledează pentru achitare.

La fel, instanțele nu au apreciat just probele pe cauza dată, care sunt suficiente, pertinente și coroborează între ele, și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i s-a incriminat deoarece nu a fost la locul infracțiunii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului declarat de avocat în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a*

acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, însă Colegiul consideră că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Referitor la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează casarea sentinței și achitarea acestuia precum s-a solicitat în apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul inculpatului, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vre-o eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurrentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Șincariuc Denis în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), j) și 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Dacă vorbim de motivele indicate în recurs, recurentul nu concretizează anumite erori de drept ce ar afecta hotărârea pronunțată, dar critică declarațiile martorilor și fapta stabilită în rechizitoriu, argumente ce nu aduc credibilitate și temeii pentru instanța de recurs să intervină.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul,

este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunilor nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa prin cumul sub formă de închisoare pe termen de 16 ani este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen. Mai mult, instanța de apel a admis cererea inculpatului privind reducerea pedepsei cu închisoare pentru condițiile inumane în penitenciar, motivând clar și detaliat reducerea cu 526 de zile din pedeapsa definitivă.

Criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împlinirile, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Astfel, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu

desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocat sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe ȘINCARIUC Denis XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO